

De Heer MERCIER springt in zyne Schetzen van *Parys*, vrank en vry, van de *Pruikemaakers* op den *Zee-visch*, van den *Cathecismus* op *Geneesbeeren*, en schaa- kelt *Meloenen* aan *Huwbaare Dochters*. Hy is toongeever in het land van kiesch- heid. Hy wordt daar voor een wereld- wyzen, voor een scheppend vernuft er- kend, voor een aangenaam zeden-preeker en voor noch meer. Eene navolging van zyne edele agteloosheid zal dus in dit Magazyn van voorvaderlyke modes niet tot ergernisse verstreken kunnen. De uitstal- ling daar van is ook gevoeglyker voor een

voorbyzien, dan angstvallige betragting van
 tyd-rekening of eenige andere rangperken
 geschikt. Hoe veel droefgeestiger en dood-
 scher moest die zich in zulke beklemming
 voordoen! Eene versleetene - taal blyft toch
 op haar zelve gelyk aan eene deur, die
 stroef op haare hengzels draait. Maar,
 daar men voor 't eerst onbekende gedenk-
 stukken voor den dag brengt, zou, door
 eene daadelyke vervorming daar van voor
 hunne ten toonstelling, luttel nuts bewe-
 zen worden. De Geleerden beklagen zich
 zelfs, dat, door FR. VAN DEN SAN-
 DE, PONTANUS en anderen in hunne
 Geldersche geschriften, welke vast voor
 geene stipte afdrukken van volledige *Char-*
teren waren bestemd, zoo meenig stuk niet
 in deszelfs geheelen inhoud en eigene
 woorden gegeven wierdt. En zulk eene
 klagte zou ten mynen opzichte een recht-
 maartig verwyf luiden moeten. Vooral daar
 veele der geschreevene boeken, die my te
 hulp kwamen, zich, al voor tien en vroe-
 gere jaaren, als een halv gesloopt en alom
 door

door vogt en schimmel geschonden overschot voordeeden. En hoe veel erger die bajart van kleine snitsels-papier, welke d'Oudheid *Kalkens* en *Lappen* noemde, en die reeds voor myn tyt eene tot hun onderzoek bestemde *Commisfie*, offchoon van alle voorzorgen, zelfs van daar voor gemaakte kleederen, voorzien, op den eersten reuk moedeloos deedt te rug keeren en nooit wederkomen. Maar [is hier meer nodig?] wat wierdt dan by den laatsten oorlog van de verzameling van S. PETERS *Hospitaal* en van 't over-oud *Archibey* van 't KATRYNE, en AGNIETE *Gasthuis* met deszelvs geheele bedoening [— van hoe veel? —] van een-en-twintig *houwers*, dat is *Loketten*, en twee-en-der-tig volle Laden! En zou dus eene redding van 't geen in een eenig affchrift overig is, iets zyn kunnen, 't welk

*Alloit mal a propos m'engager dans
Arubeim?*

— Ondertuschen moet ik bepaaldelyker zeggen, dat, wanneer deeze voorraad van *Statuten*, *Afkondigingen*, *Fundatie*-brieven, die buiten de Brand-kas dwaalen, en zo veel meer, als daar verdiende bewaard te worden, andere brieven, Scheepen- en andere *Acten*, *Uitspraaken*, *Vonnissen* of *Ordelen*, kondschappen, *kalkens*, uittrekzels enz., van my in myne ledige uuren, welke toen niet veel waren, wierden by een gezameld, het plan was, die tot eene breedvoerige *Beschryving van Arnhem* te doen uitdyen, en dat de *Kronyk* daar van, als Voorlooper, en daarom zonder opgave van bewys of getuigen wierdt vooruitgezonden. Dat voornemen wierdt door d' algemeene herschepping van ons Vaderland ontschept, en men bekomt nu alleen, 't geen deze bladen bevatten. Men zal bemerken, dat het daar op niet te doen is, om veele vertooning uit gedrukte boeken te maaken, veel meer om uit H. S. te handelen; dus om eigentlyk onbekend nieuws van den ouden tyd op te geeven. En dit

[stem

[stem ik 'toe] zo overdaadig mild by vlaagen en zo onderwys-ziek, dat denkt men, op het woord *Interlardatum*, 't welk de Schryver van *Unum dulce Epistolium*, *Ep. d. d.* in zyne dagen uitvondt, om alle ontydig te pas gebragte inschuifzels en praatwendingen, als duidelyke leuzen van wanfmaak, afzigtig voor te stellen, my zelfs voor een en ander zodanig *Interlardatum* groote toegevendheid zal nodig zyn. Maar, had ik die afwykingen kunnen wettigen met omstandiger opschriften boven myne Hoofddeelen te brengen, of zulk een Hoofddeel tot twee of drie of vier te versnipperen, of het algemeen [doch ook verwarrend] gebruik van, breeder spreekende, noten gevolgd, hoe zeer moet ik dan evenwel niet verlangen, van toch met toegevendheid verwaardigd te worden omtrent die drukfeilen, welke zich maar al te zeker in deeze Deelen zullen opdoen? Want om die alleen met voeg op d'afwezigheid der perse te werpen en my zelven in alles onbeticht te laten, niets aan myne eigene onop-

opmerkzaamheid toe te schryven, niets aan myne baarblykelyke slordigheid in spelling van

Klinkende Vokalen
En stomme Konsonanten,

niets omtrent veele en zo veele.
Edoch, wat schryver deedt ooit oprechte biecht van zyne gebreeken, en wie wil dat van hem vorderen? — Onderzoekt alles, Lezers! en behoudt het goede.